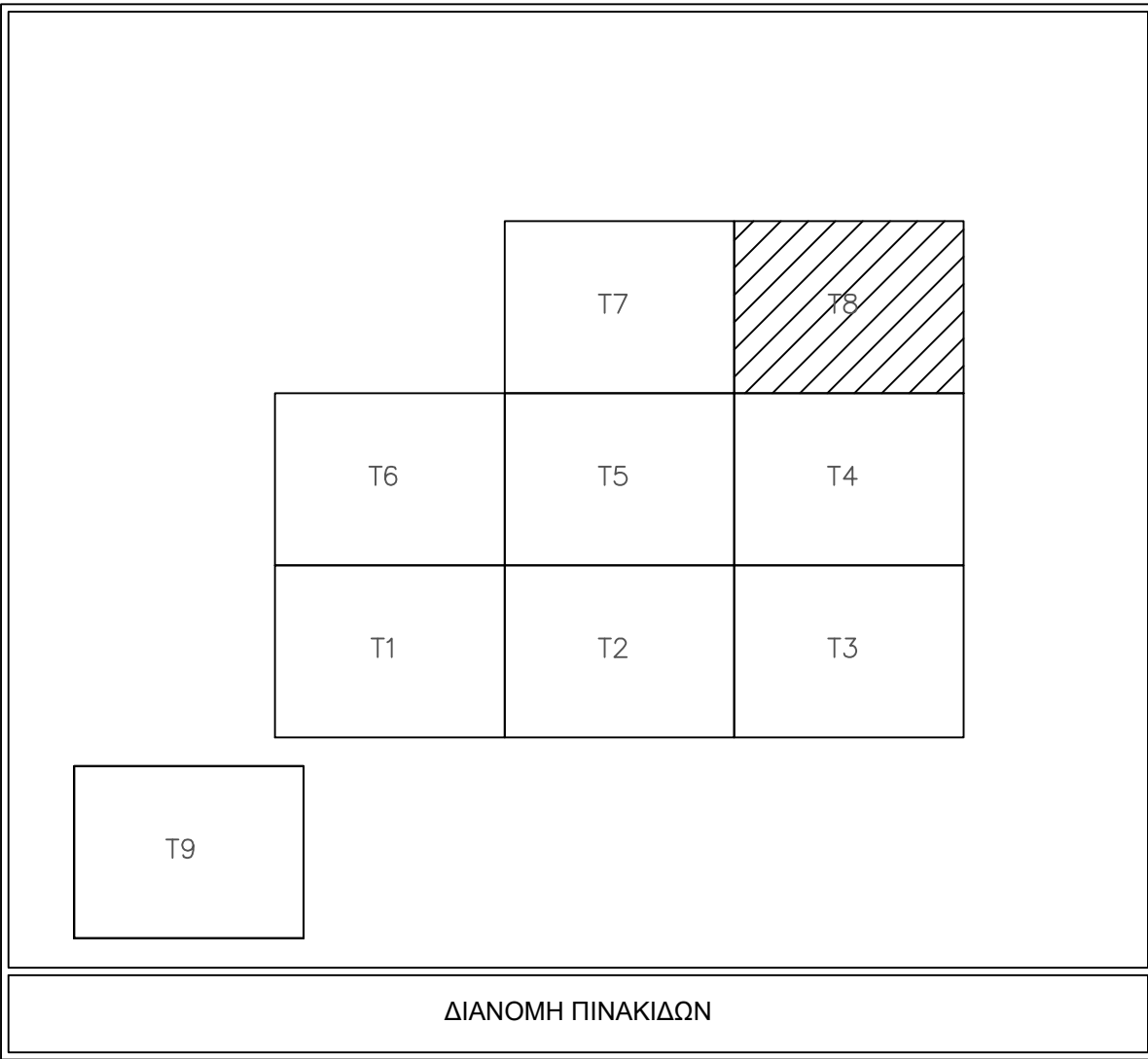
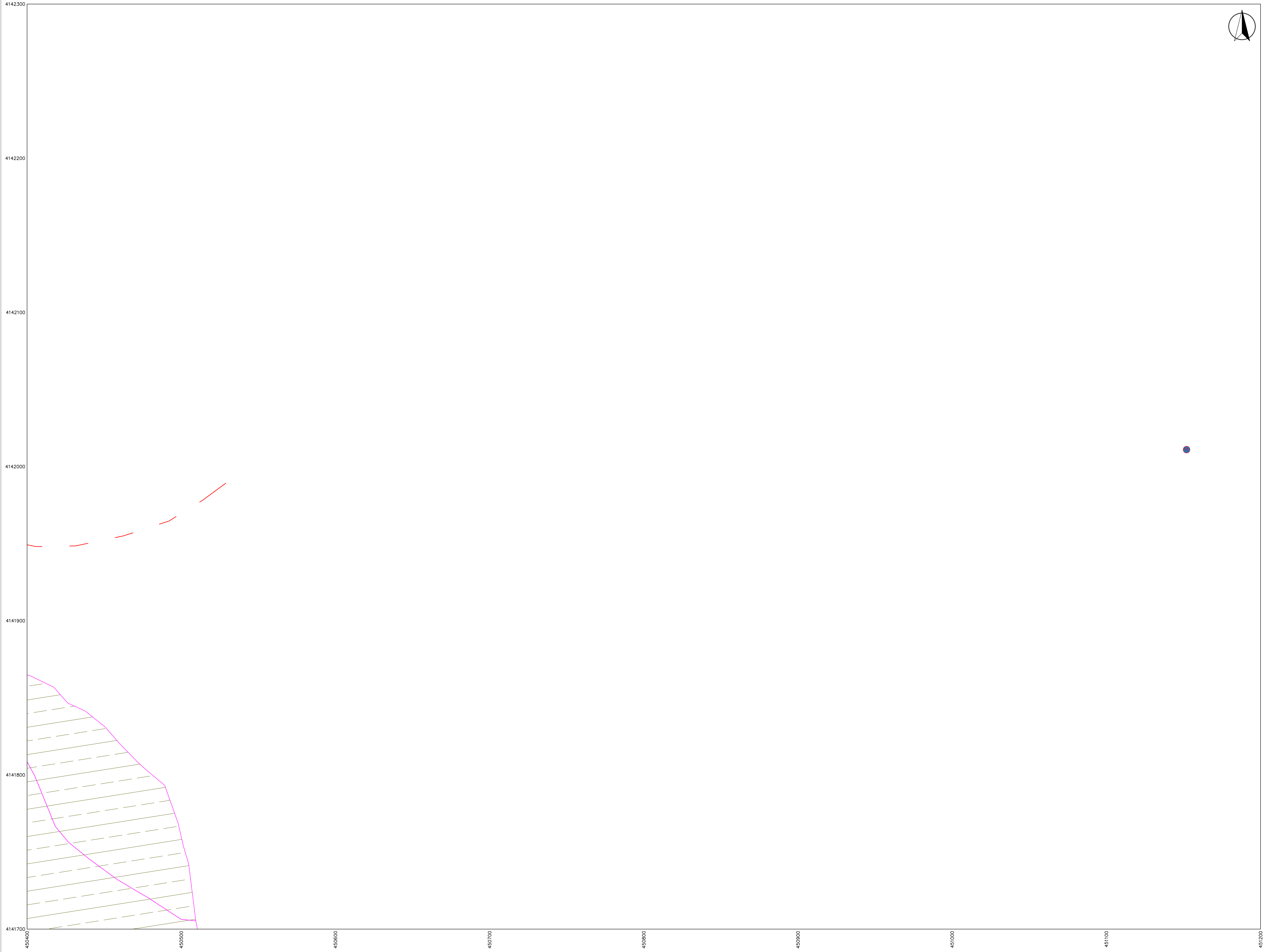

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΣΥΜΒΟΛΩΝ	
Κόρυς ισούψης	Όριο Ιδιοκτησίας
Δευτερεύουσα ισούψης	Κράσπεδο
	Κτίσμα
	Βεράντα
	Στέγαστρο
	Κολόνα ΟΤΕ
	Κολόνα ΔΕΗ
	Οργαγραμμή παραλίας
	Οργαγραμμή θάλασσας
	Ακτογραμμή
	Δρόμος

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

- Οι συντεταγμένες που αναφέρονται στο Τοπογραφικό διάγραμμα είναι στο Ελληνικό Γεωδαιτικό Σύστημα Αναφοράς 1987 (ΕΓΣΑ '87)
- Η εδραίωση από το ΕΓΣΑ '87 πραγματοποιήθηκε με σύστημα GPS και κίνωντας χρήση του δικτύου μόνιμων σταθμών αναφοράς της εταιρίας Υπαιπυς
- Για τις μετρήσεις τριγωνισμού χρησιμοποιήθηκε GNSS δέκτης STONEX S900 με ακρίβεια μέτρησης: H: +/- 10mm + 1ppm, V: +/- 20mm + 1ppm
- Η αποτύπωση έγινε με τη μέθοδο της ταχυμετρικής αποτύπωσης και χρησιμοποιήθηκε γεωδαιτικός σταθμός NIKON NPL-352
- Κατά την επίλυση των στοιχείων των Τοπογραφικών Μετρήσεων έχει εισαχθεί ο συντελεστής κλίμακας K=0.999931 λόγω Συστήματος Αναφοράς ΕΓΣΑ '87
- Το όριο του οργανογραφίου προκύπτουν με βάση την υφιστάμενη κατάσταση και τους τίτλους κτησης
- Η οργανογραμμή παραλίας, η οργανογραμμή θάλασσας προκύπτουν από το ΦΕΚ133/Δ/09-07-1969, ΦΕΚ310/Δ/21-08-2013 και ΦΕΚ360/Δ/23-11-2017
- Ο χαρακτηρισμός της Επαρχικής οδού Νο 58 Γαλατάς - Λεμονοδόχος προς Ερμιόνη προκύπτει από το ΦΕΚ 253/Β/17-04-1995
- Το ύψος των τριών οδών υπολογίστηκαν βάση της υφιστάμενης κατάστασης

ΣΥΜΒΟΛΑ	
ΓΕΩΛΟΓΙΚΟΙ ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΙ	
	Γεωλογικό όριο
	Πιθανό γεωλογικό όριο
	Ρήγμα
	Κλίση και παράδειξη στρωμάτων
	Θέση λήψης φωτογραφίας και αριθμός αυτής
	Θέση υδρορρομείου (ευέτερη υδραυλική)

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΓΕΩΛΟΓΙΚΩΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΩΝ

Τεχνητές επιχωματώσεις (ΤΕ)
Διακρίθηκαν τρία (3) είδη Τεχνητών Επιχωματώσεων:

- Επιχωματώσεις με τη μορφή επιχωμάτων οδοποιίας (ΤΕ1),
- Επιχωματώσεις με τη μορφή αντιπλημμυρικών αναχωμάτων περιμετρικά και κατά μήκος ρυάτιων (ΤΕ2) και
- Επιχωματώσεις με τη μορφή αποθέσεων υλικών - προϊόντων εκσκαφών από γεωτεχνικές θέσεις (ΤΕ3)

Πρόκειται για εδαφικά υλικά αδρανούς διαβάθμισης, κυρίως ψαμμίτικης και διευτερινόντως ασβεστολιθικής προέλευσης. Η πρώτη κατηγορία αφορά σε επιχώματα οδοποιίας, συμπτυκωμένα, τα οποία οριοθετούνται εντός της Επαρχικής οδού ενώ οι άλλες δύο σε χαλαρά εδαφικά σώματα ποικίλης σύστασης και γεωμετρίας. Το πάχος τους δεν ξεπερνά τα 5m.

ΤΕΤΑΡΤΟΓΕΝΕΣ ΟΛΟΚΑΙΝΟ

Αλλουβιακές αποθέσεις κοίτης (α)
Αδρανείς γενικά αποθέσεις χαλαρής δομής, οι οποίες έχουν μεταμορφωθεί με την ενέργεια του νερού των χειμάρρων, στις ανώτερες ζώνες επικρατούν χάλκιες, κροκάλιες και σιδηρώδεις ψαμμίτικες και ανθρακίτες σύστασης με περιορισμένη συμπίεση λεπτοκοκκίων, ενώ στις χαμηλότερες παρατηρείται η αυξημένη συμπίεση λεπτομερών ιλλο-αμμωνίων κλασμάτων και η απουσία ή η πολύ μικρή παρουσία κροκαλών και σιδηρών. Κατά τόπους χαρακτηρίζονται από συνεχή φακοειδή ανάπτυξη, όπου αδρανείς φακοί καλύπτονται από λεπτομερές κάλλυμα ιλλο-άμμων, αποτέλεσμα της απόθεσης πλέγματικών συμβάντων.

Πρόκειται για υψηλής υδροπερατότητας καλά αποστραγγιζόμενα υλικά που συνίστανται από υποστρώγυα, πεπτασμένα και επιμήκη τεμάχια ποικίλων μεγεθών, σε μία λεπτομερή θεμελιώδη μάζα, καστανού - κηρίδαστου χρώματος κυμαίνοντες συμπαγείς. Το μέγιστο εκπνέμενο πάχος τους δεν ξεπερνά τα 5 - 10m.

Αποθέσεις πεδινών περιοχών (α.ρ)
Αποθέσεις λεπτοκοκκικές και σπανιότερα μεσοκοκκικές που συνίστανται από άμυαλα και υλίες με κυμαίνουσα συμπίεση χαλκών (κυρίως γυναικών), ψαμμίτικης σύστασης, μέτριας υδροπερατότητας και χαλαρής δομής. Αποτελούν την εξωτερική και πιο απομακρυσμένη ζώνη των αλλουβιακών ριπιδίων. Το πάχος τους δεν ξεπερνά τα 10 - 15m.

Αποθέσεις αλλουβιακών ριπιδίων (α.ρ)
Αναπτύσσονται από τη θέση που τα μεγαλύτερα ριπίδια εγκαταλείπουν το όρεινό ή λοφώδες τμήμα τους και εισέρχονται σε πιο ήπια μορφολογικά ζώνη και αποθέτουν το μεγαλύτερο τμήμα των υλικών που μεταφέρουν, λόγω βαρύνουσας μείωσης της παρότρης ροής. Πρόκειται για αδρανείς αποθέσεις, οι οποίες αποτελούνται από χάλκιες, κροκάλιες και σιδηρώδεις, ανθρακίτες και ψαμμίτικης προέλευσης, με κυμαίνουσα συμπίεση λεπτομερών κλασμάτων, φακοειδούς ανάπτυξης και επιμήκους σχήματος κατά τη διεύθυνση εξάπλωσής τους.

Συνιστούν μια εξημερογενή σειρά με χαρακτηριστικές ενσλαγγές λεπτοκοκκίων και αδρακοκκίων οριζόντιων / φακών, με επικράτηση των δεύτερων και με το κοκκομετρικό τους μέγεθος να μειώνεται βαθμιαία με την απόσταση από τη θέση της ερμού του μέγιστου από την όρεινη ζώνη. Το πάχος τους δεν ξεπερνά τα 20m.

Πλευρικά κορμήματα και υλικά κώνων κορημάτων (Sc)
Έχουν προκύψει από την αποσάθρωση των κωνοτήτων του φύλλου, εξετάζονται στον ένα ενίοτε - αδιαίρετο σύνολο και σε αυτά συμπεριλαμβάνεται ο μόνιμος αποσάθρωσης του φλογικού υποβάθρου. Είναι συνεχώς καστανού έως καπνοχρυσόχρωμο χρώματος και η σύνθεσή τους εκτείνεται σε όλο το κοκκομετρικό φάσμα, με επικράτηση των λεπτομερών ή των αδρανών κλασμάτων, ανάλογα με την απόσταση από το μητρικό πέτασμα.

Τα πλευρικά κορμήματα εμφανίζονται ως στεγρό κάλλυμα προνών με μέγιστο πάχος περί τα 2-3m ενώ τα υλικά κώνων κορημάτων αναπτύσσονται σε ζώνες γύρω από τον «πόδα» των εξάρσεων των φλογικών υποβάθρων, με μέγιστο πάχος περί τα 5-7m. Ο σχηματισμός στο σύνολό του παρουσιάζει διακοσμητική συνέχεια και εμφανίζεται από χαλαράς έως ημισυνεκτικές, τόσο για διάβρωση και απόσπωση και χαρακτηρίζεται από μέση υδροπερατότητα.

Παράκτες αποθέσεις (C-d)
Αναπτύσσονται κατά μήκος της ακτής είναι αμμώδεις - αμμο-ιλλοειδούς διαβάθμισης με διασποράς χάλκιες, χαλαρής δομής και κυμαίνουμου πλάτους ανάπτυξης.

ΛΗΠΙΚΟ ΥΠΟΒΑΘΡΟ ΜΑΙΕΤΡΙΚΟ-ΠΑΛΑΙΟΓΕΝΕΣ

Φλώγης (f.sd)
Αποτελείται από ψαμμίτες, μάργες, ιλλοειδούς, λεπτοπαγή και κροκαλοπαγή που περιέχουν κροκάλιες από ασβεστορυλίδες, στα ανώτερα μέρη του σχηματισμού υπερτερούν ψαμμίτες μονότονοι, ριψικοί, ενώ σε διάφορες θέσεις έχουν παρατηρηθεί σώματα / φακοί ασβεστολιθων κυμαίνοντων μεγεθών.

Επικρατεί ο λειοτόπος του ψαμμίτικού φύλλου που συνίσταται από ψαμμίτες με πολύ αραιές ενδιάμεσες ιλλοειδών. Οι ψαμμίτικοι οριζόντιες είναι μεσο-πολύ στρωματώδεις καστανού, κηρίδαστου και κηρίδαστου χρώματος, στεγροί, λεπτοκοκκικοί έως μεσοκοκκικοί και εμφανίζονται με την μορφή πάγων 10-40cm με το ποσοστό συμπίεσής τους να κυμαίνεται από 70 έως 90%.

Ο σχηματισμός χαρακτηρίζεται από έντονη παραμόρφωση με ανάπτυξη τεκτονικού σχηματισμού και απόλυτα των σχορών ιλλοειδών χαρακτηριστικών του, διατρέχεται από τριχοειδών 2 - 3 σκελετικές διακλάδων / διαρρήξεων και επιφανειακά καλύπτεται από μονόμο αποσάθρωσης και πλευρικά κορμήματα κυμαίνοντου πάχους.

ΑΝΩΤ. ΚΡΗΤΙΑΚΟ

Ασβεστολιθικά σώματα (K): Πρόκειται για σώματα λεπτο-μεσο στρωματωδών κρυσταλλικών ασβεστολιθών, έντονα κρηματισμένα, χρώματος τεφρού και σπανιότερα πρασινωπού ή κρημωτού, τοπικής ανάπτυξης, κυμαίνοντων μεγεθών και πάχους που δεν ξεπερνά τις λίγες 10άδες μέτρων, τα οποία εντοπίζονται εντός του φύλλου και συνίστανται από μικρο-μεσολά τεμάχια τα οποία αλληλο-κλειδώνονται μεταξύ τους, με επιφανείς ασυνεχείες τραχείες, κλειστές ή ανοικτές, συνήθως χωρίς πλάκας ή τοπικά με αρχικό υλικό πλήρωσης, καστανού χρώματος. Χαρακτηρίζονται από υψηλό συντελεστή υδροπερατότητας και δυνητικά μπορούν να διαμορφώσουν καρπικούς υδροφόρους.

ΦΟΡΕΑΣ ΕΡΓΟΥ:	
HYDRA ROCK ΑΚΙΝΗΤΑ ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ Α.Ε.	
ΕΡΓΟ:	
ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΕΜΒΛΗΜΑΤΙΚΟΥ - ΔΕΙΦΟΡΙΚΟΥ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΥ ΘΕΡΕΤΡΟΥ ΥΨΗΛΗΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΩΝ ΣΤΑ «ΒΛΑΧΕΪΚΑ» ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΠΟΡΟΥ ΚΑΙ ΣΤΟ «ΜΕΤΟΧΙ» ΕΡΜΙΟΝΙΔΑΣ	
ΜΕΛΕΤΗ:	
ΜΕΛΕΤΗ ΓΕΩΛΟΓΙΚΗΣ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΤΗΤΑΣ	
ΤΙΤΛΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ:	
ΧΑΡΤΗΣ ΓΕΩΛΟΓΙΚΩΝ ΣΥΝΘΗΚΩΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΟΓΕΩΛΟΓΙΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ	
ΑΡ. ΣΧΕΔΙΟΥ:	ΚΛΙΜΑΚΑ:
Γ0.1-8	1:1000
Ο ΣΥΝΤΑΞΑΣ:	ΑΝΑΛΟΓΟΣ ΜΕΛΕΤΗΣ:
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΓΕΩΛΟΓΟΣ	ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΓΕΩΛΟΓΟΣ
ΜΕΛΕΤΗ:	ΟΝΟΜΑΤΕΠΙΘΥΜΙΟ
Δ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ	ΥΠΟΓΡΑΦΗ
	ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ
	ΙΟΥΛΙΟΣ 2025
ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΕΙΣ	
Α/Α	ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ
	ΑΙΤΙΑ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗΣ
ΕΓΚΡΙΝΕΤΑΙ με τις κάτωθι παρατηρήσεις:	